

A.30. QÜESTIONS RELATIVES A LES TAXES I A LES ORDENANCES FISCALS QUE LES REGULEN

S'ha rebut un nombre considerable de queixes de casuística diversa amb relació a les taxes i els tributs locals. En bona part d'aquestes queixes s'exposa el desacord amb el fet que s'hagi de pagar una taxa quan es considera que no es rep el servei que la genera. D'altres se sustenten en l'afirmació que no s'està fent un aprofitament especial del domini públic o bé plantegen altres problemes relacionats amb la quota tributària de la taxa o amb qui l'ha d'abonar.

Les ordenances fiscals han d'establir el prorrateig de la quota

S'ha hagut de recordar a l'Administració que cal que es produeixi la prestació efectiva del servei per imposar la taxa i també que hi ha d'haver una correlació entre la càrrega tributària imposada i l'aprofitament especial del domini públic o el servei prestat.

La principal característica de la taxa és que la persona que la paga rep una contraprestació a canvi. Per tant, sigui quin sigui el mètode de quantificació de la quota tributària de la taxa que s'estableix per ordenança, hi ha de ser present el principi de benefici; és a dir, els ciutadans contribueixen segons l'ús que fan dels serveis públics i el benefici que n'obtenen.

La publicació de la modificació definitiva de l'ordenança fiscal en determina la vigència

Pel que fa a la quota tributària, el Síndic, un any més, ha hagut de recordar que els ajuntaments han de regular en les ordenances

fiscals el prorrateig de la quota de les taxes, a fi que la quota que s'hagi de satisfer es correspongui al període impositiu durant el qual ha tingut lloc el fet imposable, d'acord amb l'article 26.2 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (TRLRHL). De la mateixa manera, s'ha incidit en el fet que les modificacions de les ordenances fiscals reguladores de les taxes no entren en vigor fins que s'hagi dut a terme la publicació de l'acord definitiu al butlletí oficial corresponent, tal com estableix l'article 17 del TRLRHL.

Enguany, en el marc d'algunes queixes, el Síndic també ha recordat a alguns ajuntaments que, d'acord amb l'article 23.2 del TRLRHL, en les taxes establertes per raó de serveis o d'activitats que beneficiïn els ocupants d'habitatges o locals o els afectin, els propietaris d'aquests immobles són substituïts del contribuent i, si escau, poden repercutir les quotes sobre els beneficiaris respectius.

Els propietaris dels immobles són substituïts dels contribuents que reben els serveis subjectes a taxa

En aquest sentit, s'ha d'apuntar que l'article 36 de la Llei general tributària disposa que és subjecte passiu l'obligat tributari que, segons la Llei, ha de complir l'obligació tributària principal i les obligacions formals que hi són inherents, sigui com a contribuent o com a substituït d'aquest. Cal afegir que en l'apartat tercer de l'article es determina que és substituït el subjecte passiu que, per imposició de la llei i en lloc del contribuent, està obligat a complir l'obligació tributària principal i les obligacions formals que hi són inherents. El substituït pot exigir del contribuent l'import de les obligacions tributàries satisfetes, llevat que la llei assenyali una altra cosa. És a dir, el propietari d'un immoble que ha actuat com a substituït del contribuent pot exigir posteriorment al contribuent la quantitat que hagi satisfet per aquell concepte.

Queixa 05779/2011

En el marc d'aquesta queixa, el Síndic va constatar que en l'Ordenança de la taxa metropolitana de tractament de residus es regulava la quota tributària d'acord amb actuacions de l'anterior receptor del servei. En concret, es va observar que en casos de canvis de titularitat de pòlisses de consum d'aigua, segons s'establia en l'ordenança, la tarifa de la taxa s'obtenia sobre la base de consums d'aigua de l'anterior titular del contracte d'aigua i no es tenia en compte cap paràmetre per al càlcul de la quota que estigués vinculat directament amb el beneficiari del servei. Per aquest motiu, el Síndic va suggerir la modificació de l'ordenança fiscal, a fi que per calcular la quota tributària de la taxa es tinguessin en compte criteris pels quals hi hagués una correlació entre la càrrega tributària que s'imposa i el servei efectivament prestat i rebut pel subjecte passiu. Aquest suggeriment ha estat acceptat.

Queixa 06004/2013

En aquest cas, una persona es queixava pel fet que l'Ajuntament de Granollers li havia cobrat la totalitat de la quota tributària de la taxa d'escombraries per a l'exercici 2013 amb relació a l'immoble del qual havia estat arrendatària fins al 31 de gener de 2013. L'Ordenança fiscal reguladora de la taxa d'escombraries no preveia el prorrateig de la quota per a casos en què l'inici o el cessament de la prestació del servei no coincidís amb l'any natural i establia que el període impositiu comprenia l'any natural amb caràcter irreductible.

En vista de la situació exposada per la promotora, i un cop examinat el contingut de l'Ordenança fiscal, el Síndic va suggerir a l'Ajuntament que anul·lés la liquidació practicada a nom de qui exercia la condició d'arrendatària de l'immoble i girés la liquidació a qui tingués el títol de la propietat, com a substitut del contribuent, d'acord amb el que estableix l'article 23.2 del TRLRHL. D'altra banda, el Síndic també va suggerir que es modifiqués l'Ordenança fiscal reguladora de la taxa per recollida, tractament i eliminació d'escombraries domiciliàries i altres residus municipals, a fi d'establir uns criteris de prorrateig per al càlcul de la quota tributària en els casos en què el període impositiu no coincideixi amb l'any natural.

Pàgines extretes de l'Informe Anual 2013. Per accedir-hi, cliqueu aquí